

Bayer Zsolt: Olimpia

2012 augusztus 12. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Sokan mondták – néhány jó szándékú aggódó és sok-sok rossz szándékú megmondóember –, hogy ezen a londoni olimpián aztán végképp leáldozik a magyar sport csillaga. S hogy bizony vissza fogjuk sírni a pekingi három aranyat, mert most még annyi sem lesz.

S?t, lehet, hogy egy sem lesz. Mert az ország állapota, teljesít?képessége – s leginkább anyagi helyzete miatt ma már alig-alig lehetséges, hogy magyar álljon a dobogó legfels? fokára. De a másik kett?re is csak óriási szerencsével.

Mikor ezt írom, kajak egyesben megszereztük a hetedik aranyunkat, és mellé még két ezüstöt. És ott van Risztov Éva fantasztikus gy?zelme… S ki tudhatja most még, vajon Janicsnak sikerül-e kétszázon a csoda, de hát miért ne sikerülne?

Vagyis Londonban lesz nyolc vagy kilenc aranyunk – és azt sem tudjuk még, hogyan végeznek a férfi kézilabdások. De akárhogy végeznek, eddig is csodát tettek. Most szégyellhetnék magukat mindazok, akik Nagy László „hazahozatalában” a politikát látták, és a világ legjobb átlöv?jének hazatérését az Orbán-kormány hibájaként és b?neként állították be. Szégyellhetnék magukat, ha ismernék a szégyen fogalmát. És persze szégyellhetné magát a többi, mind. Az a fehérjehalmaz, aki önmagát istennek szólíttatja saját penetráns rádióm?sorában, és fel akarná pofozni azt az egykori világbajnok vívón?t, aki elsírta magát, amikor Szilágyi Áron megnyerte els? aranyunkat. Az a másik fehérjehalmaz, aki Gyurta Dániel aranyérme kapcsán kifejtette önnön szánalmas és teljesen felesleges életének frusztrációit – utóbb ezt a borzalmat remek viccnek állították be a hozzá hasonlók… Eh, minek sorolni? Ilyenekkel kell együtt élnünk, s ez valószín?leg egyedülálló teljesítmény. Ez is az.

Miképpen egyedülálló teljesítmény, amit a magyar sportolók nyújtanak. Azok a magyar sportolók, akik nyugati és tengerentúli társaikhoz képest valóban elképeszt? és megalázó körülmények között kénytelenek felkészülni. Pénztelenség, eszköztelenség, orvosi háttér hiánya, málló vakolatú, ócska, büdös öltöz?k – azok mélyér?l jönnek ezek a sportemberek. Hogy csodát tegyenek, s legf?képpen azért, hogy példát mutassanak, reményt adjanak ennek az országnak.

És fantasztikus látni azt is, hogy Londonban magyarok ezrei szurkolnak a mi fiainknak és lányainknak. Az evez?s pálya olyan, mintha a Maty-éren lennénk, és a kézilabdások, vízilabdások is otthon érezhetik magukat. S legalább ilyen jó érzés látni, hogy például az angolok mit m?velnek, amikor saját versenyz?jük indul bárhol, bármilyen sportágban. Jó érzés, és felettébb megnyugtató látni, hogy a globalizáció látszólagos apoteózisa, a nemzetietlenítés beteg ideológiája, a világ varázstalanításának rettenetes ideje közepette a világ és benne a világ nemzetei megmutatják, hogy fontosabb számukra a nemzeti érzés és a nemzeti hovatartozás, mint a kóla, a

hamburger, a szabad piac meg a hitelmin?sít?k gazfickóinak aktuális hazugsága.

Ameddig lesz olimpia, és ameddig ott nemzetek indulnak és versengenek, addig nincs veszve semmi sem.

Ezért fáradoznak olyan sokan azért, hogy ez ne így legyen.

Ezért akarják olyan sokan összekenni önmagukkal az olimpiát, és a versenyek h?seit.

S mindez akkor is igaz, ha ma már az olimpiai játékokba is bejutott és sajnos gyakorta f?szerepl?vé vált a világ mocska – lásd: dopping. Mégis és mindezek ellenére, az olimpia két hete valóban gyógyír a lelkekre.

Akik pedig mindezt nem tudják elviselni, akiket ez idegesít, felháborít, akik elborzadnak a himnuszok és a könnyes szemek láttán, akik pofoznának el-elcsukló hangokat hallva, nos, azok nem számítanak. Legfeljebb annyiban, hogy meg kell ?ket jegyezni.

Csak a miheztartás végett.

Mégis csak jó tudni, ki kivel van.
Bayer Zsolt - magyarhirlap.hu

Ajánló